

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Διοικητής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
Συνδιοικητής: Π. ΠΕΤΣΚΟΣ

Έτος 14ον—Αριθ. Φύλλου 1067
Γραφεία: Όδός Μητροπόλεως 25

Τιμή Φύλλου Δραχ. 9
Έτος ίδρύσεως 1923

ΤΡΙΤΗ
10 Νοεμβρίου 1936

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Κατόπιν εισηγήσεως της Γενικής Διοικήσεως Ήπειρου, η Κυβέρνησις απέφασε την ίδρυσιν νομού Θεσπρωτίας με πρωτεύουσαν την Ήγουμενίσσαν. Ούτω επί των ημερών της Έθνικής Κυβερνήσεως Μεταξά, εκτός των άλλων κάλων τα όποια είδεν η Ήπειρος, πραγματοποιείται και ένας παλαιός όσον και ζωηρός πόθος των κατοίκων ενός μεγάλου Ήπειρωτικού τμήματος, άξιού των και δικαιοτάτα μάλιστά την απόκτησιν μιας διοικητικής αυτότελείας, άπαραιτήτου όπως επιλύονται επί τόπου και άνευ χρονοτριβής τα ζητήματα της περιφερείας των.

Ήδη η Θεσπρωτία τό μεγάλο όσον και δεινοπαθές αυτό τμήμα διά της ίδρύσεως της Νομαρχίας, να προωθηθή έτι μάλλον καθ' όσον η ίδρυσις αυτή έρχεται εις μίαν περίοδον καθ' ην τό κρατικόν ένδι-αφέρον είναι πλήρως έστραμμένον προς όλας άνεξαιρέτως τας Ήπαρχίας. Με την άνακηρύξιν, λοιπόν, της Νομαρχίας και δεδομένης της εκθύμου από μέρους τοῦ Έπισήμου κράτους ύποστηρίξεως, είναι άπολύτως βέβαιον πλέον ότι νέαι εύτυχείες και νόμιμοι εις έργα ήμέραι θα άντατειλουν διά την μέχρις έσχάτων δεινοπαθοῦσαν αυτήν περιφέρειαν.

Άλλά και εκτός της βασιικής προϋποθέσεως διά την εύνοϊκήν και ταχει-ρην επίλυσιν των τοπικόν ζητημάτων την όποιαν έξασφαλίζει η ίδρυσις τοῦ Νομού, πλείστα όσα άλλα καλὰ εξ αυτής θα προκύψουν.

Διότι μέχρι σήμερον οί κάτοικοι της Θεσπρωτίας διά να διεκπεραιώσουν μίαν ύπόθεσιν των ήσαν ύποχρεωμένοι να ύποβάλλωνται εις παντοίας ταλαιπωρίας και να έξοδεύουν χρήματα πολλά, προκειμένου να μεταβαίνουν εις Ίωάννινα ή κάπου άλλου όπου έδρεύουν αι άρχαι εις ός η περιφέρεια των υπείγεται.

Ηί άνωποίησις όθεν και η χαρά τοῦ λαοῦ τῆς Θεσπρωτίας ως και η προς την Κυβέρνησιν εύγνωμοσύνη του είναι άπολύτως δεδικοιολογημένοι. Σχετικώς ελάβομεν και ήμεϊς τό κατωτέρω τηλεγράφημα καί-κής έπιτροπῆς Ήγουμενί-της, δι' τοῦ διαδηλοῦται η χαρά και η εύγνωμοσύνη αὐτή:

«Διὰς πό λειας και περιφερείας Ήγουμενίτης επί τῇ άναγγελίᾳ χαρ-

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΕΝΟΣ ΗΡΩΑ

ΤΟΥ κ. Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ

Τις εις όρας χτυποῦσα ὁ άγιος άσ-ματωδὸς τοῦ Ραδοβζιού, ὁ Δῆμος Μπλακιάς, τὴν έξόθυσαν τοῦ σπαιτοῦ τοῦ σπην Σουλχανοῦ τῆς Άρτας, κί ἡ έξόθυσαν δὲν άνοιγε...

Όλο τό χωριό, γνποζοντας τό τ' εἶ-γε γένει και τί μπορούσε να γένει, άμα τὸν άπελπισεν από μακριά νύχε-ται, πρόντισε μέσα στὰ λόγια μακριά γιά να μὴν ἰδῇ καὶ να μὴν άκούσῃ τὸ Δῆμο Μπλακιά, θυμωμένο, ποῦ εἶ-χαν άγριοι, σὲν Γενήτορας, και μαῦ-ρος σὲν σπαιτοῦ δαυλὶ τὴν οἰτημῇ, ποῦ θὰ μάθαινα εἶναι, ποῦ εἶχαν γέ-ναι μέσα σὲν σπαιτοῦ.

Τότες όδες χτυποῦσε ὁ άγιος Δῆ-μος Μπλακιάς τὴν έξόθυσαν τοῦ σπαι-τοῦ τοῦ, κί ἡ έξόθυσαν δὲν άνοιξε. Γότα γύρισε τὸ νουφένι τοῦ κατ' εἶ-πάνω σπην κλῆδον τῆς και τὸ άδεια-σε. «Άδειασε άκόμα και τὲς δυὸ τοῦ-τὲς πιστόλες και πετάχτηκα πέρα ἡ κί-δωνιά κί ἡ έξόθυσαν άνοιξε σπην βία-των τριῶν μολυβιῶν. Μπαίνει μέσα σὲν σπαιτοῦ και τὸ βρῖσκει ξερομῇ! Ἡ γυναῖκα τοῦ κί ἡ μοναχοθυγάτερ-α τοῦ, ἡ Γκόλφω, εἶχαν γένει άφαντες! Τί εἶχαν γένει; Ποῦ εἶχαν πάγει;

Τότε ὁ Δῆμος Μπλακιάς, ὁ σπαι-σμένος γιά τὴν άγριότητά τοῦ, μάσσε-ποντονάρι από τὴν αὐλή, τῶδε σπην μέση τοῦ κατωγιοῦ, τὸς ββαλε φωτιά, και τὸ σπαιτοῦ σὲ μίαν ώρα έγεινε άσβε-στοριό! Τότε πετάχτηκα σὲν μασοχῶνι με τὸ σπαθὶ σὲν χέρι, γιά να γονῶν-Φόναξε μ' ὅλη τὴν δύναμι τοῦς γαιτόνους, τοῦς προσατοῦς, τὸν παπᾶ, αλλά καθόλου φωνή! Τὸ χωριό ἦταν ξερομῇ ἄνθρωπους, σὲν να τὸς πατήσε θανατικό, και μόνον οί κό-τες βόσκαγαν σὲς αὐλὲς και τὰ σκυλιὰ βᾶβιζαν από τὲς φρόχτες, —άποδειξε, ὅτι τὸ χωριό δὲν εἶχε πεθάνει αλλά τὸς καὶ παραχούσε μέσα στὰ ρέματα.

Τὰ δόντια τοῦ Δῆμου Μπλακιά έ-τριζαν, τὸ στόμα τοῦ άφριζε, τὸ κορ-μί τοῦ έστρεψε δρόβολο, και τὰ μάτια τοῦ πετοῦσαν φωτιές σὲν άστροπελέ-κιο!

Τ' εἶχε γένει τὸ χωριό; Τ' εἶχε γέν-ῃ ἡ γυναῖκα τοῦ κί ἡ μοναχοθυγάτερ-α τοῦ; Μὴν τοῦς εἶχαν σκαλοῦσι κλέ-φτες; Μὴν τοῦς εἶχε μάσει ὁ Άλῃ-παισις στὰ Γιάννινα και τὲς εἶχε σὲν μπουνοσύνια τοῦ Κάστρου;

Αὐτὰ βάζοντας με τὸ νοῦ τοῦ, τρά-βητε ἴσια πέρα, χωλὲς να ξερο ποῦ πῆγαινε. Σὲ λίγη ώρα κατάλαβε, ὅτι βρῖσκονταν μέσα σὲν λόγγο «Έβαλε τ' αὐτὶ τοῦ ν' άκουρασῇ ἡ τίποτε κυ-προκούδουνα, αλλά τοῦ κᾶκου! Πουθε-νὰ δὲν άκούσαν τίποτε κί ἡ σκυλιὰ μεγάλη βασίλευε σὲν λόγγο. Τράβηξε ἴσια μέσα άκόμα, κί εἶχε ποῦ πῆγαινε άκοπα, μιά νεῖα γυναῖκα έπεσε άπά-νω σὲν δρόμο τοῦ. Ἰδόντας τὴν ὁ Δῆ-μος μπλακιάς ρυάπηκε, σὲν λαβομέ-νο λεοντάρι, ποῦ, άχολόγησε ὅλος ὁ

μοσύνου γεγονότος ίδρύσεως Νομαρ-χίας Θεσπρωτίας με πρωτεύουσαν Ήγουμενί-σαν, συνελθὼν εις έκτα-κτον συγκέντρωσιν έκφράζει εύγνω-μόνως εύχαριστίας προς τὸν άρχη-γὸν τοῦ Νέου Κράτους Πρωθυπουργ-γὸν κ. Μεταξᾶν τὴν «Έθνικὴν Κυ-βέρνησιν και τὸν Ὑπουργὸν Γενι-κὸν Διοικητὴν κ. Κυρίμην διά δι-καιοτάτην χειρονομίαν άναγνωρίσε-ως Έπαρχίας Θεσπρωτίας πόλεως Ήγουμενίτης, εύχόμενος διως ὅ-πὸ σημερινὴν σιβαρὰν διακυβερνή-σιν ἡ άναγνωμένη Έλλάς έπανεύ-σῃ ήμέρας δόξης και εύμερίας».

Ευκροπή Λαοῦ: Πασχάλης, Προῦσσος, Δαφνᾶς, Πιτούλης, Κουφάλας, Σπυροπούλου, Ζού-λας, Παπαμυχαῖλ, Άντωνιάδης, Βωλέτης, Βασιάδης, Παντζῆς, Βεῦσης».

λόγγοι Ἡγωναῖκα ξεφώνησε εἰναῖα τὸ κί έπεσε κατωγῇ ξερο από τὸ φόβο-της και πεθαιμένη. Προσκόπησε άκόμα κατὰ τὸν λόγγο μέσῃ, σὲν άγριμῇ, σὲν στοιχειό, σὲν κακὸ θανατικό, και ξε-πατοῦσαν και ξεφρυγαν τὰ πουλιὰ σὲν δρόμο τοῦ τοῦ γένει, σὲν να τᾶν κίσε γέροκα. Πῆγε, πῆγε άκόμα κάμπος ὁ δρόμος, και να τοῦ πέφτει άπάνω σὲν δρόμο τοῦ μιά γοιᾶ. Ρέ-καξε πᾶσα ὁ Δῆμος κί έπεσε ἡ γοιᾶ σὲν γόνιτῃ τοῦ παρακαλῶντῃς τοῦ:

—Κόψε με ἔμ'να μοναχῇ, καπετᾶ-νέ μ' και να γλυτώσῃ τὸ καθμένο τὸ χωριό από τὴν άγρή σου, ποῦ δὲν φταίει καθόλου...

—Ποῦν ἡ γυναῖκα μου και ἡ θυ-γατέρα μου;

Ρυάπησε και πᾶσα ὁ Δῆμος.

—Από τὸν Θεὸ να τὸ βροῦν, καπε-τᾶνε μ', από τὸν Θεὸ να τὸ βροῦν και οί δυὸ τοῦς.

Άπολογήθηκε ἡ γοιᾶ, περιμένοντας τὸν βεβαιοθῆναι.

—Πέ μου, μορῇ Στοιγλα, τί έπε-ξε σὲν σπαιτοῦ, πρὶν σοῦ κόψω τὸ καρφί!

Καὶ σήκωσε κατ' ἐπάνω τῆς τὸ σπαθί.

—Νὰ καπετᾶνέ μ'! (τοῦ άποκρίθη-κε ἡ γοιᾶ με τὴν ψυχὴ στὰ δόντια ἀπὸ τὸ φόβο τῆς). Ἡ θυγάτερ' α' μᾶς νιόρπιασε και τὴν πῆρε ἡ μάνα τῆς κί εἶχαναν άφαντες κί οί δυὸ τοῦς! Εἶχον τὸν μᾶ βδομάδα άπάνω—κάτω, πῶρ' αἶν, Δὲν φταίει τὸ καθμέ-νο τὸ χωριό. Μονάχε; τοῦς φταῖν, μᾶ-να και θυγάτερ' α' οί δυὸ τοῦς.

—Ἡ θυγάτερ' α' μου άτιμῇ! (ξεφώνη-σε άπελπισμένα ὁ Δῆμος). Καὶ κατὰ ποῦ εἶχαναν;

—Κανένας δὲν έβρε, καπετᾶνε μ' κατὰ ποῦ εἶχαναν... Εἶχον πάρε νύ-χτα τὸν ὁματιῶν τοῦς.

Άκούοντας αὐτὰ τὰ λόγια, ὁ Δῆ-μος Μπλακιάς, ὁ φοβρός και τρομε-ρός άρματοῦλὸς τοῦ Ραδοβζιού, σπγ' κλονίστηκε ὅλος, σὲν ξεριζωμέν' εἰς δέν-τρος, κί έπεσε κατωγῇ. Λίγη δύναμη τοῦ εἶχε μείνῃ άκόμα στὰ στήθιο τοῦ, ὅς ποῦ να πῇ μονάχα σπην γοιᾶ:

—Καὶ ποῖος άκούγε αὖ γι' άπατεώ-νας τῆς;

—Τὸ πρωτοπαλλήκαρό σου... ὁ Φώ-τος!

Άκούοντας ὁ Δῆμος τ' ὄνομα τοῦ Φώτου, τοῦ πρωτοπαλλήκαρό τοῦ, ση-κώθηκε στὰ ποδάρια τοῦ, φόρησε τὸ πόσι τοῦ γυναικί, γιά να κοῦβη τὸ άτιμασμένο μέτωπό τοῦ, κί έγεινε ά-φαντος, μπροστὰ ἀπὸ τὴν γοιᾶ, ποῦ άρχισε να κᾶν τὸ σταυρὸ τῆς, λέγον-τας:

—Ξορκισμένος να εἶμαι καπετᾶνε μ', κί εἶν κί ἡ στοιγλοθυγάτερ' α' σου κί ἡ στοιγλογυναικί σου.

Έπεσε ὁ ἄλλος νὰ βασίψη, ὅταν ὁ Δῆμος Μπλακιάς άπάντησε τὰ παλ-λήκαρια τοῦ σὲν μέρος, ποῦ τὰ εἶχε άφήσῃ, γιά να κᾶν να ἰδῇ τὸ σπαι-τοῦ σπην Σουλχανοῦ.

Άμα τὸν εἰγγάνησε τὸ πρωτοπαλ-λήκαρό τοῦ ὁ Φῶτος άόχεται ἀπὸ μα-κρὸν και να περπατῇ άσυνήθιστα κί ὅτι ὅπως περπατοῦσε πάντα, κατάλαβε κί ἀπὸ τὰ κινήματά τοῦ και ἀπὸ τὸν τροπὸ τοῦ πορῶσε τὸ πόσι τοῦ, ὅτι ὁ καπετᾶνός τοῦ εἶχε μῆτῃ στὰ φοβ-ρὸ μυσικῇ, ποῦ τῶδεσε τὸν νοῦ τό-σος βδομάδες, άφόντας εἶχε μάθει τὴν άγκαστριά τῆς χιλοσυγνημένης τοῦ Γκόλφω. Μπροστὰ ἀπὸ πολλῆς, γὰ πᾶν τὴν Γκόλφω και να φύγῃ, πο-ροῦσε άκόμα και τῶς γὰ τσοβητῇ και να γλυτώσῃ τὴν δικιά άγρή τοῦ άτιμασμένου πατέρα, αλλά θὰ κατηγ-οιδωνταν, ὡς δειλὸς κί άναίτερος και δὲν τῶ-ανε.

Μόλις ὁ καπετᾶν Δῆμος έφτασε μιά ντουφεκιὰ τοῦ, ντουφεκιὰ εἰνῶν τοῦ κατωῦ, άδειασε τὸ νουφένι τοῦ άπάνω σὲν πρωτοπαλλήκαρό τοῦ, τὸ

Φῶτος, φωνάζοντας «δυνατὶ»:

—Άτιμὲ άπατεῶνα!

Ὁ Φῶτος, χωλὲς να πιαστῇ άκόμα ἀπ' άρματῇ, φώναξε μ' ὅλη τοῦ τὴν δύναμή:

—Μῆ, καπετᾶνε μου, μῆ γιὰτ' εἶ-μαι παιδί σου!

Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ καπετᾶν Δῆ-μος εἶχε ζυγώσει πλείστορο κί εἶχε γε-μίσει τὸ καρποφύλλι τοῦ και ξανάφ-ριζε.

—Μῆ, καπετᾶνε μου, (ξανάφώναξε ὁ Φῶτος, γιὰτ' εἶμαι παιδί σου! Σὺ-χώρησε μου!

Τρίτη ντουφεκιὰ τοῦ καπετᾶν Δῆ-μου τοῦ τσοκῆσε τὸ ξεροβί χέρι τοῦ Φώτου.

Με τὴν τρίτη ντουφεκιὰ, ὁ καπετᾶν Δῆμος ἦταν ὁλῆς δέκα δρασκελὲς τό-πο μακρὸν ἀπὸ τὸν Φῶτος, κί άρχισε ἀπὸ τὰ πιστόλια τοῦ: «Μπέεεε» τὸ εἶνα «μπέεεε» και τ' άλλο. Ἡ δούτε-ρη πιστολιὰ τὸν πέτυχε σὲν πλευρά.

—Μῆ καπετᾶνε μου! (τοῦ ξανά-φώναξε πᾶσα ὁ Φῶτος), Μῆ, πατέρα μου! Δὲν άνηθήκα ποτὲ νὰ πάσω εἰν θυγάτερ' α' σου! Τὰ στεφάνια μᾶς θὰ άκεπάσουν κάθε μᾶς σφάλμα...

Ὁ καπετᾶν Δῆμος εἶχε πετάξει πλεία κατωγῇ τὸ νουφένι τοῦ και τὰ πιστόλια τοῦ, γιά να μὴν τὸν βροῦν-νουν, κί έσυρε τὸ σπαθί τοῦ. Αἶνα βήματα τοῦς χωρίζαν τὸν εἶναν ἀπὸ τὸν άλλον...

—Γυ εἰς τῆς π... (φώναξε ὁ κα-πετᾶν Δῆμος). Κάνε τὸν σταυρὸ σου γιά ὕψωση φορᾶ!

Ὁ Φῶτος, βᾶε τοντας ἀπὸ τὴν μιά μεριά τὸν καπετᾶν Δῆμο να τῶ χεῖται κατ' άπάνω τοῦ σὲν θεριό, σὲν άγρι-σμένο σύννεφο ποῦ σέγει μέσα τοῦ τὴν φωτιά και τὴν άνεμοζάλη, κί ὁ κοθόντας ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴν βαρεῖά βροσιὰ γιά τὴν μάνα τοῦ, και μῆ ε-χοντας πλεία καμινὰν ἱλιδα να τὸν καταπορῶν ὥστε να σπῇ κίσε τὸ φωνικό τοῦ σπαθί, κί έτσι, καθῶ; εἶ-ταν λαβομένος και κλονίζονταν να πέση κάτω, σὲν άνεπὸδαστο κυπαρίσ-σι, έσυρε κί αὐτὸς τὸ γιγαγάνι τοῦ, και δέχτηκε τὸ πρῶτο χτύπημα τοῦ καπετᾶν τοῦ, κί άρχισε μιά φοβε-ρή μονομαχία...

Σ' αὐτὸ ἐπάνω, τὰ παλληκάρια ποῦ βρῖσκονταν ἐκεῖ, μὴν γνωρίζο-τας τί γένονταν ὅλ' αὐτὰ, και μὴν ξερον-τας ποῖανὸν ἀπὸ τοῦς δυὸ να πόρουν τὸ μέρος, σέκονταν με τὰ χέρια άνεο-γα και περιμένανε περιλυσία τὴν κατα-στροφῇ, γιὰτὶ σέβονταν τὸν καπετᾶν Δῆμο, ὡς καπετᾶν τοῦς, κί άγαποῦ-σαν τὸν λεβέντη κί άντιετο Φῶτος, σὲν ἀδελφὸ τοῦς, κί εἶν δὲν εἶταν ὁ Φῶτος, σπῇ εἶν παλιὰ καὶ δὲν θὰ μπορούσε να φᾶν ψωμί με τὸν άγριον και σπλη-ρόν Δῆμον Μπλακιάν...

Σὲ λίγες στιγμῆς, καπετᾶνος και πο-τοπαλλήκαρος εἶχαν σφοδατῇ κατωγῇ ἀπὸ τὸ χτύπημα, καὶ εἶνα ὁ εἶνας τοῦ άλλου, κί ὁ εἶνας εἶταν σφοδαμένοι ὁ εἶνας κοντὰ σὲν άλλον, κί άποσαν και τὸν δύναν, τὰ αἵματα, σὲν βού-ρες κάποτε σηκώνονταν άρῶν άρῶν τὰ δυὸ κατωματωμένα χέ-τῃ, ποῦ γού-φιαζιν άκόμα τὸ σπαθί και τὸ γιγα-γάνι, και τρυποῦσαν άκόμα τὸν πλαγι-νὸ τοῦς, με τὴν ὕστερή τὸς δύναμη, ποῦ τοῦς έφ' αἶνε με τὸ δύσερὸ τοῦς αἶμα.

Τὰ προσώπά τοῦς, και τὸν δύναν, εἶταν ματωμένα, τὰ μάτια τοῦς οκ-ασμένα ἀπὸ τὸ αἷμα, και τὰ μαυρὰ κί-α τοῦς και τὰ δασοκαυμένα σπῆθια τοῦς αἵματισμένα. Δὲν πέσαν παρὰ λίγες στιγμῆς άκόμα, κί οί ψυ-χὲς τοῦς φτεροῦνσαν με ὕστερή τὸς αἱματοσταλοματῖα.

Τότε τὰ παλληκάρια εἶχαναν κύκλο γύρα γύρα σὲν σκοτωμένους, κλαί-οντας και γιά τοῦς δυὸ... Ἡ μέση πῇ ὅπως τρεχάτη πίσω ἀπὸ τὸν ὄρλοντα, συγκινημένη ἀπὸ εἶνα τέτοιο άγριο θέ-μα, και προβάλε ἡ Νύκτα και τὸ

"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ"

Διεβδομαδιαία εφημερίς
Εκδομένη
Εκδόστην Τρίτην και
Παρασκευήν

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Εσωτερικού δραχ. 100
Εξωτερικού δολ. 5
Νομικῶν προσώπων δρ 300

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

Ταῦτα πρέπει ν' ἀπευθί-
νουνται:

ΠΑΝΟΝ ΠΕΤΣΚΟΝ
«Ελευθερίαν» Ἰωάννινα

Αἱ στήλαι μας εἶναι ἀνοι-
κταὶ εἰς πάντα ἀσφαλόμε-
νον μετὰ γενικά ἡπειρωτι-
κά ζητήματα.

Διευθυντής Τυπογραφείου
Θ. Παναγιωτίδης
Γούδα 6

σκέπασε μετὰ τὰ μαῦρα φτερά της.
Τὸ τρομερὸ διπλοφρονικὸν διαλαλήθη
καὶ δληνύχτα ἅπ' ἄκρη σ' ἄκρη τοῦ
δοριατικῆς τοῦ Ραδοβυζίου, καὶ σ'
ἄλ' ἄλ' Ἀρματωλίκια, ποὺ συνώρευσαν
μ' αὐτὸ γύρος γύρα, καὶ δέναν ἔδωκε
ὁ Θεὸς τὴν ἡμέρα του, ἔτρεξαν δια-
τάσσοντες τοὺς Ραδοβυζίου, μετὰ τοὺς πα-
τρίδας τους, καὶ ἔτρεξαν τοὺς ἡμετέ-
ρους ἐναντὶ κοινῶν ἄλλων, μαζὶ με-
τὰ τοὺς κοινῶν ἄλλων, ποὺ τὰ κοινὰ
τοῦσαν σφιχτὰ στὰς κοινὰς κοινὰς
τοὺς δεξιὰς παλάμους, σὺν νὰ ἦσαν δυ-
νατὰ νὰ ἔσκαλον ἡμέρας ἐν πόλεμό
τοῦ καὶ σὺν Κόσμοι.

Ἦσαν συνήθεια τότε, καὶ συνήθεια
ἡρώων νὰ θύοντο τοὺς Ἀρματωλούς
καὶ τοὺς Κλέφτας, καθὼς καὶ κάθε
ἀντρέων μετὰ τὰ ἄρματα του.
...Ἐπείσεως μὴν ἔσπερα ἀπὸ τὸν
σκοτεινὸν τοῦ καπνὸς Ἀθήμου Μπλακιά
καὶ τοῦ Φώτου, σὺν Μοναστηρίου τοῦ
Ἀγ. Γεωργίου, ποὺ βολεῖται ἀπὸ
νὰ ἀπὸ τὸ χωριὸν Μοναστηρίου τὸν
Ἀγρόφων, διὰ μόλις ὅρες ἀπὸ τὰ
Τοῦκαλα, ἡ Γκόλφω, ποὺ εἶχε πάγει
ἐκεῖ μετὰ τὴν μάχη καὶ καλογερεῖ
την, γέννησε γυῖο...

Ὁ γυῖος ἐκεῖνος τῆς Καλόγιας εἶ-
ταν ὁ Στρατηγὸς τῆς Ἑλλάδος τοῦ
Εἰκοσίου Γεωργίου Καραϊσκάκης.
X. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίξεις

—Ἐπίστρεψε χθὲς ἐξ Ἀθηνῶν
μέσω Ἀγρινίου ὁ ὑπουργὸς Γενι-
κὸς Διοικητὴς Ἠπείρου κ. Κυρίμης.
Ἀφίχθη δ' κ. Βασιλεσκόπουλος δι-
ευθυντὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπε-
ζης, τοῦ κ. Ἰζοβάρου τοῦ τόσον εὐ-
δοκίμως ἐκτελέσαντος τὴν ἀποστο-
λὴν του μετατιθεμένου εἰς τὸ Κεν-
τρικόν.

—Ἐπανάκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅ-
που εἶχε μεταβῆ δι' ὑπηρεσιακοὺς
λόγους ὁ διευθυντὴς τῆς Τραπε-
ζης Ἀθηνῶν κ. Ἀθ. Σιδωρής.

—Ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ἐκ
Κερκύρας ὁ τέως συνδιευθυντὴς
τῆς «Ελευθερίας» καὶ ἐκλεκτὸς φί-
λος κ. Χ. Ζωμητῆς.

Θάνατοι

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη μεγαλο-
πρεπῶς ὁ Ἀπόστολος Τριανταφύλ-
λου, ἔμπορος. Ὁ μεταστάς ὑπῆρξε
σπάνιος χαρακτήρ καὶ ἀριστος οἰ-
κογενειάρχης. Ἰαί ἡπειρωτικὰ ἐ-
φημερίδες, εἰς τὰς ὁποίας ὁ αἰμὴν
στος Τριανταφύλλου ἐπρομήθευε
τὸν δημοσιογραφικὸν χάρτην, ἡσ-
θάνθησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ του πραγ-
ματικὴν θλίψιν. Εἰς τὴν βαρυνεν-
θοῦσαν οἰκογενεῖάν του ἡ «Ελευ-
θερία» εὐχεται τὴν ἐξ ὕψους πα-
ρηγορίαν.

ΤΥΠΟΙΣ «ΕΡΜΗΣ»

Μητροπόλεως 25

Αἱ Αποψεις Μας

ΜΕ πᾶσαν ἐπιβλητικότητα καὶ
σεμνοπρέπειαν ἐτελέσθη προ-
χθὲς τὸ ἐτήσιος καθιερωμένον
ἀρχιερατικὸν μνημόσυον ὑπὲρ
τῶν αἰοιδήμων εἰσεργετῶν ἀδελ-
φῶν Ζωσιμαδῶν. Εἰς τὸ προαύλι-
ον τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς προ-
σῆλθον ἅπαντες οἱ ἐπίσημοι ἐν
οἷς ὁ ἀναπληρὼν τὸν Γεν. Διοι-
κητὴν, Γεν. Γραμματεὺς κ. Φιλο-
σοφopoulos, ὁ Μέραρχος στρα-
τηγὸς κ. Παπανικολάου, ὁ Δῆ-
μαρχος κ. Δ. Βλαχλείδης, οἱ ἐκ-
πρόσωποι τῶν διαφόρων ἀρχῶν,
τὰ σχολεῖα, τῆς πόλεως καὶ ἀρ-
κετοὶ κόσμος. Τὴν ἐπιμνημόσυ-
νον δέξιν ἐψάλεν ὁ Πανοσιολο-
γιώτατος, πρωτοσύγγελος κ.
Σκάρπας, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ
διάκου τῆς Μητροπόλεως κ. Χρυ-
σοστόμου. Ἀκολουθῶν δὲ κατε-
τέθησαν ἐκ μέρους ὄλων τῶν
σχολείων στέφανοι. Ἡ τελετὴ
ὑπῆρξεν ὅπως πάντοτε μεγαλο-
πρεπὴς καὶ κατασκευαστικὴ, ἀντα-
ξία τῶν μεγάλων εἰσεργετῶν ὧν
ἡ μνήμη ἐδοξάζετο. Διότι οἱ ἀ-
δελφοὶ Ζωσιμάδαι, ξεχωρίζον
πάντοτε μέσα ἀπὸ τὴν χορείαν
τῶν μεγάλων μορφῶν τοῦ Ἑθ-
νους. Οἱ Ζωσιμάδαι εἶναι οἱ θερ-
μοὶ πατριῶται καὶ πραγματικοὶ
Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι ἀγαπήσαν-
τες τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἰδιαιτέρως
τῶν πατρίδων ἡπειρῶν, ἐμῶνθη-
σαν καὶ ἐπάλασαν δι' αὐτὴν, με-
χρὶς οὗτου διὰ τοῦ ἰδρώτος καὶ
τῆς ἐντιμότητος τῶν ἀναδειχθέν-
τες ἀφίερωνσαν πᾶν ὅτι εἶχον ἀ-
ποκτήσει ὑπὲρ αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ
τὸν κλῆρον τὸν ὁποῖον αὐτοὶ ἀ-
φῆκαν εἰς τὴν ἡπειρὸν, φωτίζε-
ται σήμερον καὶ προάγεται
ἠθικῶς ἡ ἡπειρωτικὴ νεότης.
Δικαίαν, λοιπὸν, ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐ-
γνωμοσύνη πρὸς τοὺς μεγάλους
εἰσεργετὰς.

ΚΑΤΑ πληροφορίαν μας ἐξ Ἀθη-
νῶν Νομάρχης Ἀρτης διωρίσθη
ὁ γνωστὸς ἐκ τῆς δράσεώς του κα-
τὰ τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἡπει-
ρωτικὸς ἀγὼνας ἐκλεκτὸς πρό-
η ἀξιωματικὸς κ. Παναγιώτης Βα-
σιλάκης. Τὰ γνωστὰ πολλαπλά
προτερήματα τοῦ νέου Νομάρχου
Ἀρτης ἐγγυῶνται διὰ τὴν καλὴν
διοίκησιν τοῦ γειτονικοῦ Νομοῦ.

Ὁ ὑποστράτηγος κ. Παπανικολάου
ἀναλαμβάνει καθήκοντα Φρου-
ράρχου Ἀθηνῶν, τὴν διοίκησιν δὲ
τῆς VIII Μεραρχίας ἀναλαμβάνει
ὁ ὑποστράτηγος κ. Καβράκος ἀρι-
κνούμενος ἐνταῦθα ἐντὸς τῶν ἡμε-
ρῶν.

Τὴν 9ην νυκτερινὴν τῆς παρελ-
θούσης Παρασκευῆς ἔλαβε χῶ-
ραν τραγικὸν δυστύχημα. Τὸ ὄπ' ἀ-
ριθμ. 16323 αὐτοκίνητον προερχό-
μενον ἐκ Κορινθίας ἀντιρρῆν πα-
ρὰ τὴν «Κανέτα» συντρίβεν τελεί-
ως. Τὸ αὐτοκίνητον μετέφερον ἐπι-
βάτας ἀπὸ Κορινθίας εἰς Ἰωάννι-
να. Ἐφρονεῖ δὲ κ. Παναγιώτης
τρίτου ἐτῶν 43, σὺν ἑκὶ Κατανο-

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — Ἡ ὑποδοχὴ τὴν ὁποίαν ἐπεφύλαξε ἡ Μεγαλόνη-
σος πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Νέου Κράτους ὑπῆρξε αὐτόχρημα ἀ-
ποθεωτικὴ. Ὁ Λαὸς ἐν ἐλάλῳ ἐνθουσιασμῷ ὑπεδέχθη τὸν κ. Με-
ταξᾶν ζητωκραυγάζων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀνακτοῦ.

Ὁ κ. Μεταξᾶς εἰς τὴν Μοῦν Ἀρκαδίου ἀνυψώθη παρὰ τοῦ
Λαοῦ εἰς τὰς "χεῖρας" ἀπὸ παντοῦ ἠκούετο ἡ φωνὴ νὰ μᾶς ζήσης
Σωτήρα τῆς Ἑλλάδος.

Αὔριον ὁ κ. Μεταξᾶς θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ Χανιά ὅπου θὰ ἐπιβί-
βασθῇ ἀντιτορπιλικῷ καὶ θὰ εὐρίσκειται εἰς Ἀθήνας αὔριον τὸ
ἀπόγευμα.

ΑΘΗΝΑΙ. — Ἀγγέλλεται ἐκ Μποδργκος ὅτι οἱ ἐθνικισταὶ κατέλα-
βον ἐξ ὁλοκλήρου τὴν πρωτεύουσιν τῆς Ἰσπανίας κατόπιν λυσώ-
δους ἀγώνος ἐντὸς τῆς πόλεως. Οἱ ἀναρχικοὶ ὑποχωροῦντες ὅλο-
ν καὶ ἐγείροντες ὁδοφράγματα, προέβαινον εἰς παντὸς εἶδους ὁ-
μότητας καὶ καταστροφάς, πυρπολῶσαντες καὶ καταστρέφαντες
πλεῖστα ἀξίολογα μνημεῖα τέχνης.

ΑΘΗΝΑΙ. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Λισσαβῶνος ὅτι τὸ ἀπόγευμα
τῆς χθὲς εἰσῆλθε θριαμβευτικῶς εἰς Ματρίτην ὁ Στρατηγὸς Φράγκο
ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων. Τὸ μεγαλύτερον μέρος
τῆς πόλεως ἔχει μεταβληθῇ εἰς σωροὺς καπνίζόντων ἐρείπιων. Τὰ
πάντα μαρτυροῦν τὴν νύκτα τῆς ἀγωνίας, τῆς φρίκης καὶ τῆς κατα-
στροφῆς, τὴν ὁποίαν διήλθεν ἡ Μαδρίτη.

ΑΘΗΝΑΙ. — Τηλεγραμμάτων τῶν Γάλλων ἀνταποκριτῶν ἐπιβεβαιοῦν
τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Κυβερνήσεως Καμπιλιέρος εἰς Βαλένθιαν.

ΑΘΗΝΑΙ. — Ὑπο τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς
Οἰκονομίας ἔλαβε χώραν τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον σύσκεψις, εἰς
τὴν ὁποίαν παρέστησαν οἱ πρόεδροι τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ ἐρ-
γατικῶν Ὄργανώσεων καὶ συνεζητήθησαν διάφορα ζητήματα ἀφο-
ρῶντα τὴν ἐργατικὴν τάξιν.

χωρίων καὶ πατῆρ 4 τέκνων.

Ἐτραυματίσθησαν ὁ δὲ ὁδὸς τοῦ
αὐτοκινήτου Εὐδὴν Καραϊσκάκης ἐτῶν
30 καὶ οἱ Δ. Γ. Δέντζος ἐτῶν 40
ἐκ Λεσποτικῆς, Ἀναστ. Ζανῆς ἐ-
τῶν 55 ἐκ Λαχανοκάστρου Πωγωνί-
ου, Ἀναστ. Μαργαρίτης ἐτῶν 44
ἐκ Ποντικίων, Γεώργ. Σιδωπόλεως
ἐτῶν 70 ἐκ Κοκκίων, Ἰωσήφ Δα-
σόβας δικηγόρος ἐκ Λεοκοβιτίου Β.
Ἠπειρῶν καὶ ἡ Κα Αἰνα Δ. Μπού-
ζα, ταγροῦ.

ΠΡΟΧΘΕΣ εἰς τὴν Γενικὴν Διοί-
κησιν ἔλαβε χώραν μακρὰ σύσκε-
ψις ὄλων τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλή-
λων. Τῆς συσκέψεως προήδρευεν
ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Φιλοσοφ-
opoulos.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐξετάσθη κυ-
ρίως ὁ τρόπος μετὰ τὸν ὁποῖον πε-
ρεῖ νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ λύσις τῶν
ἡπειρωτικῶν ζητημάτων, ἐξουσιῶν
μεγάλων ὅσον καὶ τῶν μικρῶν.
Ἐπὶ τοῦ θέματος διὰ μακρῶν καὶ
ἐμπεριστατωμένων ὁμιλήσεν ὁ κ. Φι-
λοσοφopoulos.

Ὁ κ. Γεν. Γραμματεὺς ἐτόνισε
κυρίως ὅτι τὰ ἡπειρωτικὰ ζητήμα-
τα πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῶν με-
πρακτικῶν πνεύμα, μακρὰν μελε-
τῶν, αἱ ὁποῖαι θέλουν χρόνον, χω-
ρὶς συγχρόνως νὰ ἐγγυῶνται καὶ τὰ
πρακτικὰ ἀποτελέσματα.

ΚΑΤΟΠΙΝ παρατήσεως ἐκ τοῦ
Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δι-
κηγορικοῦ Συλλόγου τῶν κ. κ. Ἀθ.
Στούπη καὶ Κων. Ρώμπα, συνῆλ-
θον τὰ μέλη τοῦ Δικηγορικοῦ Συλ-
λόγου διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντικα-
ταστατῶν τῶν

Κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν ἐξε-
λέγη ὁ κ. Ἀγαθ. Κωνσταντινίδης.
Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν ἐπαναληπτι-
κὴν συνέλευσιν δὲν ἐπετεύχθη ἀ-
παρτία ἡ ἐκλογὴ τοῦ δευτέρου συμ-
βούλου ὁρίσθη διὰ σήμερον.

ΠΟ πολλές ἡμέρες πέφτει ἀδιά-
κοπα βροχὴ ἡ ὁποία ἐκτὸς τῶν
καταστροφῶν ποὺ προκαλεῖ στὴν
ὕπαιθρον εἶναι πραγματικὸ μαρτύ-
ριο καὶ γιὰ τὰς πόλεις, ὅπου δὲν
μπορεῖ κανεὶς νὰ περπατήσῃ στὸν
δρόμο ἀπὸ τὰ νερά καὶ τὰς λάσπες.
Ὅσο γιὰ τὸ κρύο, αὐτὸ ἀρχισεν ἄ-
εῖναι ἀρκετὰ τσουχτερὸ ἰδίως τὸ
βράδυ.

ΕΝΟΧΟΧΕΙΟΝ

"ΝΕΑ ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ"
ΕΝ ΠΡΕΒΕΖΗ

Τελείως ἀναισθηθὲν μετὰ ἀ-
ρίστως ἐγκαταστάσεις ἀποτε-
λεῖ ὑπόδειγμα ἐνοχοχείου μετὰ
πολυτέλειαν ἐξαιρετικὴν κα-
θαριότητα καὶ ἀ-εὶ ἀφθα-
στον ὡς καὶ ὑπηρεσίαν προ-
θυμιότητα.

Τίμαι συγκαταβατικά

Ἐπὶ ἀρθρίτιδος,
ρευματισμῶν,
ὀσφυαλγίας

Ἐμπλαστὸν "ΛΕΟΝΤΟΣ"
Τὸ γινώσκον μετὰ τὸ σῆμα τοῦ
Λέοντος. Ἐνεργεῖ ταχέως
καὶ ἀσφαλῶς.

ΕΛΛΗΝΟΣΟΥ-
ΛΙΚΗΝ ΑΝΟ-
ΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙ-
ΡΙΑ ΕΝΣΦΟΡΙΣ ΤΡΙΒΕΡΝ

ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΥΝΔΙΚΑ
ΡΟΥΛΕΜΑΝ

ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΤΑΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Τηλ. 3-93 ΟΙΚΟΣ ΓΚΛΙΝΑΒΟΥ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΕΣ
ΕΙΣ ΧΑΘΕ ΘΕΣΙΣ
ΤΟ ΡΟΥΛΕΜΑΝ
ΡΟΥΛΕΜΑΝ